

Dies d'hivern a Vic

Un relat de: [Romy Ros](#)

La ciutat es desperta sota la boira que humiteja les teulades. Els carrerons fan olor a espelma amb essència d'espígol. El fred cala els ossos. El teu rostre amb prou feines dibuixa un somriure, tens por que les dents et quedin glaçades. Caldrà esperar a les dotze per descobrir que el dia és clar quan el sol ens ve a visitar. He sortit de casa deixant la llar de foc encesa amb el caliu a flor de pell...vull visitar aquella esglésiola de la que em vas parlar, d'estil neoclàssic i de façana austera. Saps que no hi ha res que em motivi més que les visites culturals per la ciutat. Ja han quedat enrere els dies de mercat medieval i la gentada ha tornat al seu lloc: a casa, a la feina, als afers quotidians. Ara tan sols deambulen pels carrers els que han de fer alguna gestió o els que, com tu i jo, busquen la solitud dels espais plens de passat: som dos eremites de la història.

Acarono el teu rostre amb les meves mans fredes;

-Aquest capitell em recorda la Grècia clàssica, deixa'm fotografiar-lo.

Caminarem una mica més i anirem fins a Plaça a visitar els edificis modernistes i a prendre quelcom calentet fins que el sol es digni a sortir tímidament com fa cada dia;

-Si, ja sé que existeix el sol més enllà d'aquesta Plana, pero costa tant recordar-ho!